

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mráky a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: J. S., zastoupeného advokátem Mgr. Davidem Zahumenským, třída Kpt. Jaroše 3, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí ze dne 1. 11. 2021, čj. MSK 135043/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2025, čj. 20 A 10/2021-104,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci byla za jednání v době covidové pandemie uložena pokuta 18 tisíc Kč za přestupek podle krizového zákona (č. 240/2000 Sb.), spočívající v nestrpění krizových opatření. Magistrát města Frýdku-Místku konkrétně žalobce uznal vinným, že v několika dnech v prosinci 2020 a v lednu 2021 jako odpovědný vedoucí umožnil přítomnost veřejnosti v hospodě Pod Šimlem, v této provozovně stravovacích služeb se několikrát také sám zdržoval v přítomnosti dalších osob a v únoru 2021 se zdržoval v přítomnosti dalších osob v tělocvičně. Při vyměřování trestu magistrát přihlédl zejména k tomu, že žalobce svým jednáním umožnil komunitní přenos kovidu, takto jednal opakovaně a úmyslně; na druhou stranu magistrát žalobce za obdobný přestupek dosud netrestal.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí magistrátu odvolal, Krajský úřad Moravskoslezského kraje ho však potvrdil. Žalobce se obrátil na Krajský soud v Ostravě. Nejprve uspěl, ale NSS rušící rozsudek krajského soudu zrušil (rozsudkem ze dne 22. 5. 2024, čj. 10 As 4/2023-42). Krajský soud totiž rozhodl, že chybějící (písemné) odůvodnění usnesení vlády o přijetí krizového opatření automaticky způsobuje nezákonnost rozhodnutí o přestupku vydaného na základě takového usnesení. Tak to ale není: i na základě formálně neodůvodněného krizového opatření lze zákonně rozhodnout o přestupku, jako odůvodnění totiž mohou obstát i obecně známá východiska. Nezákonnost rozhodnutí o přestupku by způsobil až nedostatek byť i materiálního odůvodnění, pokud by ho ovšem žalobce v řízení před správním soudem namítal, a to nikoli obecně, ale ve vztahu ke konkrétnímu přestupkovému jednání (stejný právní názor NSS vyslovil už dříve, ve věci jiného přestupku téhož žalobce,

viz rozsudek ze dne 2. 2. 2023, čj. 4 As 86/2022-54, body 24 a 25). Podruhé už krajský soud žalobu zamítl.

[3] Žalobce (v tomto řízení *stěžovatel*) napadá (druhý) rozsudek krajského soudu kasační stížností. Tvrdí, že je jeho stížnost jak přípustná (týká se otázek, kterým se NSS v předchozím řízení nevěnoval), tak přijatelná – krajský soud zásadně právně chyboval, a nadto NSS neměl dosud příliš možností vyjádřit se k výkladu krizového zákona. Stěžovatel nesouhlasí s tím, že byl potrestán za *umožnění* vstupu do provozovny stravovacích služeb, ačkoli to krizové opatření nezakazovalo (zakazovalo jen samotný vstup). Ohledně své přítomnosti v provozovně tvrdí, že ani tím neporušil opatření, protože šlo o cestu do práce. Správní orgány se touto možností měly zabývat i bez námitky. Stěžovateli dále vadí neurčité vymezení části skutku týkajícího se tělocvičny (dle skutkové věty se stěžovatel v tělocvičně uvedeného dne zdržoval minimálně do 7:36 hodin). Konečně stěžovatel tvrdí, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku – nebylo prokázáno, že se někdo onemocněním covid nakazil – a že pokuta byla příliš vysoká.

[4] Ve věcech, jako je ta nyní, tj. v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit judikaturu. Stěžovatel ani netvrdí, že se krajský soud bezdůvodně odchyloval od ustálené judikatury. Má však za to, že krajský soud hrubě pochybil při výkladu práva. NSS stěžovatelovo přesvědčení nesdílí. Způsob, jakým krajský soud vypořádal žalobní námitky, nelze označit za hrubě chybný.

[7] Není nic hrubě chybného na závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost strpět omezení vyplývající z krizových opatření, umožnil-li přístup veřejnosti do provozovny stravovacích služeb. Použitou část textu souvisejících krizových opatření totiž lze vyložit – vzhledem k systematice opatření a k účelu, který sledovala – i tak, že se zakazuje nejen vstup osob na vymezená místa, ale současně i zpřístupnění takových míst (v jiné části ostatně krizová opatření omezují fungování provozoven stravovacích služeb, v jejichž případě není zakázána přítomnost veřejnosti; z toho nelze usoudit, že jiné provozovny mohou fungovat bez omezení, ale naopak že je jejich provoz zakázán). Hrubě chybný nemůže být ani závěr, že se správní orgány nemusely zabývat použitelností výjimky týkající se cestování „do práce“. Použitelnost této výjimky totiž vůbec nepřichází v úvahu – nelze tvrdit, že stěžovatel *cestoval*, když se spolu s dalšími osobami nacházel v provozovně stravovacích služeb (a neomezil tak kontakty s jinými na nezbytně nutnou dobu).

[8] Ani námitku týkající se neurčitosti vymezení části skutku nevypořádal krajský soud hrubě chybným způsobem. Stěžovatel se účastnil nohejbalového tréninku v tělocvičně. Při vymezení související části skutku nebylo podstatné, jak dlouho trénink trval, ale že se vůbec stěžovatel stýkal s jinými osobami než se členy své domácnosti, ačkoli to nebylo nezbytně

pokračování

nutné. Konečně za hrubě chybné nelze označit ani závěry krajského soudu týkající se naplnění materiální stránky přestupku a přiměřenosti pokuty. Pro spáchání přestupku, za který byla stěžovateli uložena pokuta, stačilo, že byl chráněný zájem ohrožen (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2023, čj. 6 As 202/2022-25, bod 17). Uložená pokuta pak nedosáhla horní hranice (20 tisíc Kč), přestože stěžovatel přestupek spáchal úmyslně, s vědomím jeho možných závažných dopadů na zdraví osob a přestože porušování krizových opatření veřejně označoval za statečnost. NSS tedy závěr krajského soudu, že pokuta byla přiměřená, nepovažuje za natolik chybný, aby se věci stěžovatele meritorně zabýval.

[9] Krajský soud hrubě nepochybil při výkladu práva a nejsou tu ani jiné důvody pro přijetí kasační stížnosti (tedy právní otázka řešená judikaturou nedostatečně, rozporně nebo nesprávně). Proto NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému krajskému úřadu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu